

Tvinni hol... Latid okkum fáa veg!

(Framhald frá 1. síðu)

Eitt val stóð fyri durum, og aðrir mena komu til. Málið var tík-
ið upp av nýggjum, og nú bar
væl til at fáa hetta til slíka við-
gerð og til slíkt álvaratos, at upp
skot JAVNAÐARFLOKKSINS
varð samtykt.

UNDIRTOKA VERÐUR FRÁ ÖLLUM FLOKKUM

Eingin flokkur noktaði beinleiðis
at vera ímóti bergholunum í
Norðoyum; men vit vita, at bú-
skaparráðið setti seg harðliga ímóti,
og vit vita, at ein meiraltíð í tá-
sitandi landsstýri harðliga hvesti
frá sær, tí tilíkt var at tveita pen-
ning burtur til einkis. Slíka talu
vildu aðrir ikki hoyra, og ein
teirra, ið kom at verða boðberi

Poul Jacob Olsen

fyri hesum stóra livsmáli Norðoy-
inna var Poul Jacob Olsen, lög-
tingsmaður, sum ikki bert kom at
stríðast fyri at fáa sjálvt uppskotið
framt men, sum eisini hevur borið
ikki minni enn tvinni uppskot fram
um at gera brúgv um Hvannasund,
soleiðis at eisini Hvannasundsmenn
og Viðingar kundu fáa fulla nýttu
av hesum týðningarmikla sambandi

Hesi uppskot, ið her er sipað til,
eru ikki framd enn; men vit iv-
ast ikki í, at á sama hátt sum
tað eydnaðist JAVNAÐAR-
FLOKKINUM at fáa uppskotini
um sjálvi bergholini framd, so
verður tað eisini at eydnast at
fáa henda seinasta partin full-
gjordan eisini.

Ein brúgv um Hvannasund er
ikki nakar smáskostnaður at taka
stoðu til — einastaðni millum 2
og 3 miljónir — men eisini hetta
er mál, ið ber væl til at loysa.

Í ÖLIKUM TÍÐUM HENDI AVREKSVIRKIÐ

Greitt er frá, at tað vóru javn-
aðarmenn, ið bóru uppskotini fram
um bergholini í Norðoyum. Víst
var ikki undirtøkan hin besta; men
tá ið fyrsta sprengingin fór fram,
var tað Hákon Djurhuus, fyrrv.,
løgmaður, ið skjeyt seinasta skotið,
ið gjordi tað fullgongt millum
Klakksvík og Árnafjörð. — Broyt-
ingar fara fram — ikki bert í sam-

Hákon Djurhuus

ferðslumálum, men eisini aðrar
vegir. Síðan sprengjarskot Hákon
Djurhuusar á sinni, er tað hent, at
hansara landsstýri er farið frá og
aðrir menn hava tikið við aftur.
Tí verður tað ikki Hákon Djur-
huus, fyrrv. lögmaður, ið letur
seinasta skotið av, men núverandi
løgmaður, sum á sinni gjordi tað
møguligt at útinna eitt slíkt stór-
verk.

Ti uttan um 60 MILJÓNA
GRUNNIN var hetta ikki kom-
ið. Uttan 60 MILJÓNA GRUNN
IN einki berghol — hvorki til
Árnafjarðar — enn minni til
Norðdeplis.

LIVSKROVINI VAKSA — GERAST STÖRRI OG STÖRRI

Árnafjörður var ein bygd, ið lá í
tí myrkastu niðu. Tað bar til at fáa
ljós hagar, men tað bar ikki til at
fáa hitt rætta sambandið við bygd-
ina uttan so at gjordur vórðu
møguleikar tann vegin, at berghol
varð gjørt. Vit hava í dag roynt
henda møguleika. Vít hava fingið
eitt samband, ið ikki bert má verða
norðoyingum til góðar, men eisini
mongum øðrum. Einki kann vera
verri enn at liggja í slíkum sam-
bandsloysi, at tað forðar monnum

Petur Mohr Dam

at útinna dagligt verk til frama
fyri fólk og land. Eingi spor
eru frægari farin enn teirra, sum á
nátt og degi hava treða hina nýggju
gotuna norður um Fjall — eingi
orð hava verið sögð og betri fram-
borðin enn tey, ið talaðu fyri 60
miljóna grunnin, ið gjordi hetta
stórverk møguligt.

Uppróp frá kallsoyingum

Fyri okkum, ið búgva norður
móti úthavinum, er spurningurin
um veg eftir oygni samstundis
spurningurin um liv ella deyð.
Kemur vegurin ikki rættiliga skjótt,
avtofast bygdmar.

Vit fara tí at biðja landsmenn
geva gætur eina lotu, meðan vit
greiða frá hesum fyri okkum —
og landið — so týðningarmikla
máli.

Nú vita vit, at onkur á stórpláss-
unum hugsar sum so, at tað kann
ikki loysa seg at leggja ein veg
fyri fleiri milliónir krónur norður
til hundrad fólk. Ja, onkur heldur
kanska, at smábýgdmar eru sam-
felagnum til byrðu sum er.

Men er hetta nú so?

TAÐ ER NEYÐUGT AT SIGLA!

Tað man eingin ivi vera um, at
sjógvurin verður livsgrundarlag før-
oyinga ið hvussu er alla ta framtíð,
vít í dag kunnu hóma. Tað er —
og verður — neyðugt at sigla.

Og skal siglast, má onkur manna
skipini, og hetta fólk kemur fyri
ein stóran part av smábýgdunum.
Tá vil onkur siga sum so, at teir
siglandi menninir sita betri fyri á
stórplássunum, har skipini eiga
heima. Og rætt er tað, at nógv
sjófolk er flutt av bygd til stór-
plássini, men latum okkum líta
eitt sindur nærri at hesi fólkaflyt-
ing.

Ein slík kanning visir, at sjó-
fólkið flytir ikki til stórplássini
fyri at halda fram við sjólivinum,
men fyri at fáa sær arbeiði á landi.
Vit kunnu taka sum dømi okkara
són og kanna fólkaflytingina hig-
ani seinastu 20 ári. Úrslitið er
hetta: av 36 tilkomnum monnum,
sum fluttu burtur vóru

31 fiskimenn
2 útróðramenn
3 handverkarar

Av hesum monnum eru í dag:

3 fiskimenn
3 útróðramenn
17 handverkarar
7 arbeiðsmenn
6 skrivstovu-, listarmenn
o. a.

Kanna vit fleiri bygdir fáa vit
ivaleyst somu myndina. At landið
liggur soleiðis, hava kanska ikki
øll hugsað um, men hetta visir,
hvønn avgerandi týðning bygdmar
hava haft — og hava — fyri lands-
ins búskap. Tað visir eisini, at
fólkaflytingin er annað og meira
enn ein spurningur um at skifta
bústað, tað er eins nógv ein spurn-
ingur um at skifta vinnu, og bú-
skaparliga er hetta tann stórri
spurningurin, sæð úr landssjónar-
miði.

LANDBÚNAÐURIN OG STÓRPLÁSSIÐ

Kallsoyggin er ein góð oyggj við
nógvum og góðum dølum. Og tá
landbúnaður okkara er meira fram-
komin, fer hann her at hava teir
bestu møguleikar, um vegur verður.
Fyri tað fyrsta er oyggin so long,
at hon verður ikki røkt til lítur
sum samgongan er. Av avgerandi
týðningi verður eisini at kunna
flyta búnaðarvørurnar dagliga til
stórplássis.

Tað er einki at taka seg aftur í,
at Klakksvíkin eisini í framtíðini
fer at vaksa, tað eru allir mugu-

leikar til tess. Tað er tí her —
sum allastaðni — av stórsta týdn-
ingi, at stórplásið hevur eitt »upp-
land«, ið lata kann búnaðarvørur-
nar.

TÍÐARINNAR KRÖV

Hvør tíð hevur sítt snið og setur
síni krøv, og bygðarfólkið krevur í
dag somu hentleikar sum fólkið á
stórplássunum. Ravmagnið man
skjótt fara at koma, men enn meira
týðning hevur vegurin, ja, tað er
vandi fyri, at bygdmar avtofast,
kemur hann ikki rættiliga skjótt.

ER LANDIÐ OV STÓRT?

Ein má spyrja: er land okkara
so stórt, at vit hava ráð til at siga
sum so: hasa oynna tveita vit bara
burtur, tí vit halda ikki, tað loysir
seg at leggja veg eftir henni!

Sjálvandi ber hetta ikki til, men
vit eiga tvørturímóti at fáa Kalls-
oynna upp í eina nútíðmans sam-
gongu her norðan fyri, soleiðis at
allur Norðoyggjar verða ein eind.
Ein góð byrjan er gjord við berg-
holunum norður um fjall og vegn-
um Viðareiði-Hvannasund, sam-
band um sundið má eisini koma.
Eftir Kallsoynni má vegur gerast
og ferjulending á Syðradali, har
framtíðar ferjan millum Klakk-
svíkina og Eysturoynni kann leggja
at.

Hetta kostar milliónir, tað er
eink yvir at dylja; og — hugsar
onkur — slík ílegging loysir seg
ikki, tí peningurin kundi verðið
betri nýttur á annan hátt. Men hav-
ast má í huga, at slík ílegging for-

ferst ikki, men er eitt varandi
virði, ið ikki ger landið fátækari,
men heldur ríkari.

LIVSVIRÐIR Í VÁÐA

At tað, sum ikki eigur livsins
rætt, má týnast, kann stundum
tykjast harmiligt, men so er livsins
lóg.

Soleiðis sum vit hava lagt sjónar
mið okkara fram í hesi grein, kann
eingin vera í iva um, at vit halda
okkum eiga livsins rætt.

Um tað skuldi hent, at hesar
bygdir, hóast tað, skulu týnast, tí
tað almenna vil ikki leggja ein
veg, meðan tíð er, so er tað meira
enn harmiligt. Tí tá søplast ikki
einans búskaparlig virði, men eis-
ini onnur virði, ið ikki kunnu
gerast upp í peningi. Tá gongur ein
heimur, ein tilverufurmur, til
grundar, ið goymir nógv virðismik-
ið í sær.

MEN SIG, HVAT GER TINGIÐ!

»Vit hava fleiri ferðir heitt á lög-
tingið um at taka sær um reiggj
áðrenn ov seint er. Tað skulu teir
eiga, teir sýta ikki beinleiðis. Ja, í
1964 samtykti tingið enná at pro-
jektarað vegin, men lítul álvari
mundi vera í, tí enn hevur eingin
maður sett fótin á oynna at kanna
líkindini fyri vegagerð.

Okkara áheitan — og krav —
til tingið er nú, at málið verður
tikið upp til álvarsliga viðgerð utt-
an dvøl. Vit vænta, at nakað verð-
ur gjørt longu í hesari tingsetuni.

SÖKNARSTÝRIÐ FYRI MIKLA- DALS SÖKNAR KOMMUNU

Jógvan Joensen, formaður

Lýsing

Tað verður her gjørt kunnugt, at Tórshavnar kommu
na nú hevur opnað pláss vestanvert við Oyggjarveg-
in, har avlopstilfar frá útgrevstri skal verða koyrt.

Hereftir verður tí álgt fólk, at alt avlopstilfar ið
stendst av útgrefstri av byggigrundum, vegagerð og tí-
likum t.v.s. mold, eyrur og grót skal koyrast á nevnd-
da pláss. Samstundis verður strangliga bannað at
leggja slíkt tilfar nakrar aðrar staðir, sum til dømis
fram við veginar.

Einki annað avlopstilfar ella burturkast má koyrast
á nevnda pláss, men verður hetta víst til onnur pláss,
eftir nærri avtalu við kommununa.

Tekniska nevnd Tórshavnar býráðs

Føroya Lívstrygging

Tórshavn

Hjá føroyska lívstryggingarstovnunum kann verða
tryggað øll sleg av lívstryggingum, rentutryggingum
og eftirlónartryggingum.

Vendið tygum antin til skrivstovuna á Kongabrunni,
telefon 1090 ella til umboðsmannin John Sivertsen,
Hoyvíksvegur 24, telefon 3414.

Føroya Lívstrygging